

AMELIE ALBRECHT, STAND-UPCOMEDIAN

‘Wie wil er nu geen sloten geld? Het is een grote misvatting dat geld niet gelukkig maakt’

LUIHEID

HUMO Zullen we beginnen met...

AMELIE ALBRECHT «...luiheid? Ik had het wel gedacht (*lacht*). Ik heb het typetje waarmee ik mij doorgaans in de publieke ruimte begeef opgebouwd uit sloomheid en lijsigheid. Maar eigenlijk ben ik helemaal niet zo. Ik ben zelfs redelijk actief. Als het even kan, sport ik vier keer per week. Maar mensen lijken dat niet te geloven. Als ik op maandagmiddag in de zetel zit met *Duvel* – mijn hond, niet het godenbrouwsel waarnaar ik hem heb vernoemd – merken sommigen op dat het plezant moet zijn om niet te hoeven werken. Maar die weten niet dat ik de dag ervoor tot 2 uur 's nachts aan mijn show heb zitten schrijven. Weet je wat het is? Ik heb een brede desinteresse voor veel dingen, en die desinteresse lijken mensen te verwarren met luiheid (*lachje*).

»Intussen is mijn slome typetje aan het evolueren. Ik speel anders dan vóór de lockdown, wat toch een soort van kantelpunt was. Vroeger vergrootte ik op het podium alles uit, nu sta ik dichterbij mezelf.»
HUMO Dat was me al opgeval- len: je ‘*life sucks*’-houding lijkt te zijn gemilderd.

Voor iemand die graag luid zuchtend door het leven slentert (‘Ik hoop dat het hierna gedaan is, want ik heb geen tijd voor het hiernamaals’), huppelt Amelie Albrecht (28) verbazend fris en monter door de woonkamer. Na de eeuwige roem van Humo’s Comedy Cup volgde de vluchtige faam van ‘De Cooke & Verhulst Show’, en nu is er haar eerste grote zaalshow: ‘Zwaar leven’. Hoe zwaar? Daar is Humo met de weegschaal en de 7 Hoofdzonden, om te wikken en te wegen! ‘Als ik niet te zat wil worden, drink ik tussen de Duvels een pintje.’

VINCENT VAN PEER / FOTO'S FREDERIK BEYENS

ALBRECHT «Voor de goede orde: het leven *suckt* wel degelijk, daar hoeven we niet flauw over te doen. Mensen draaien wel eens met hun ogen als ik zeg dat het hier *stoem* is, maar is het niet waar misschien? Hier in mijn living is het plezant, maar daarbuiten? Mijn hel op aarde, dat is: alles verplicht tof moeten vinden. Dat gezegd zijnde: het is niet omdat mijn mopjes een depressieve fond hebben dat ik zelf depressief ben. Wel integendeel, ik voel me beter in mijn vel dan vroeger. De lockdown heeft mij echt ten goede

veranderd, wellicht omdat die kwam op een moment dat ik rust nodig had in het leven.»
HUMO Wanneer stoort jij je aan overmatig enthousiasme?
ALBRECHT «Als ik de radio aanzet: daar praten ze precies tegen kleuters. Of als iemand mij wil troosten met de stoplap: ‘Het kan altijd erger.’ Wat ben je dáármee? Het is niet omdat er andere mensen in oorlogssituaties zitten dat iets waar ik mee zit plots minder lastig is. Nee, van die door-gewinterde positieve's die de onweerlegbare *kutheid* van

het leven glimlachend omarmen en zelfs normaal vinden: ik krijg er de kriebels van. Als je tegen mij zegt dat het altijd erger kan, dan klinkt dat als een dreigement.»

HUMO Omarm jij het bruisende leven na corona alweer ten volle?

ALBRECHT «*Hmm*, ik merk dat het mij zwaar valt om meteen van alles te doen. Het is... veel, vind ik. Toen ik voor het eerst weer een terrasje deed, schrok ik: zo luid allemaal! Het heeft even geduurd voor ik me weer onbezorgd in de drukte kon storten.»

HUMO Cabaretière Brigitte Kaandorp zong in ‘Zwaar leven’: ‘Ik zeg ook best wel vaak een afspraak / Op het laatste moment af / Dan hebben mensen al gekookt / Maar ja, ik ben opeens bekaf.’
ALBRECHT «Heel herkenbaar, maar zo ben ik niet: ik kom mijn afspraken na. Ik ben er wel van overtuigd dat de zwaarte van het leven niets meer is dan een bundeling van precies dat soort kleine dingen. Als je alles wilt doen om perfect te leven, dan heb je aan 24 uur toch niet genoeg? Carrière maken, veel vrienden hebben, tienduizend stappen zetten, elke dag vijf stuk- ▶

► ken fruit eten: wanneer zou ik dat allemaal moeten doen?»

HUMO Heb je echt wat je noemt een brede desinteresse?

ALBRECHT «O, ja! Het stoort mij dat je al snel dom wordt genoemd als je ergens geen *kloten* van afweet. Maar ja, wat als het mij gewoon niet boeit? Voor 'De slimste mens ter wereld' heb ik destijds stevig gestudeerd – voor het eerst in mijn leven, want ik heb acht jaar gedaan over mijn middelbaar – maar die kennis is ondertussen allemaal uit mijn schedelpan gelekt.»

HUMO Jij hebt de neiging om het leven vrolijk in het belachelijke te trekken. Mag ik dat een vorm van zelfbescherming noemen?

ALBRECHT «Goh, veel dóét er gewoon niet toe. Ik trek het leven niet in het belachelijke, alle anderen nemen het gewoon te serieus (*lachte*). Daar zet ik mij graag tegen af. Neem nu het 'mirakel van de geboorte': zo'n baby valt er na zoveel weken ook maar gewoon uit, hè? Ik zie al helemaal niet in waarom je iemand proficiat zou wensen als die het geslacht van zijn baby onthult. 'Uitstekend gedaan, het heeft een piemel!' Zo'n spel – *pun not intended* – dat mensen daarvan maken! Weet je dat er tegenwoordig proclamaties zijn op kleuterscholen? Om niet af te studeren, moet je daar volgens mij al náást je luiër kakken.»

WOEDE

ALBRECHT «Als ik kwaad ben, ben ik héél kwaad. En als ik verdrietig ben, ben ik héél verdrietig. Stabiël komt dat niet over, zeker? (*lacht*) Vroeger – voor lockdowntijden – had ik dat nog harder. Toen was ik ook nog eens rancuneus en onredelijk. Nu kan ik beter loslaten.

»Op andere vlakken heb ik minder geduld dan vroeger. Als iemand racistische of homofobe praat begint te verkopen, bijvoorbeeld. Als ik 't

hoor op een terrasje, dan reageer ik. Met een opmerking of twee, meer niet. Voor een heel gesprek heb ik de energie niet. Dat helpt toch niet bij die types. Die zijn te ver heen, en te dom bovendien.»

HUMO Ik heb soms de indruk dat het Vlaamse comedywereldje met een zekere minachting kijkt naar alles wat zich als woke laat omschrijven.

ALBRECHT «Dat denk ik niet. Dat lijkt misschien zo, omdat er nog steeds over alle thema's moppen worden gemaakt, maar dat vind ik prima. Al is het voor mezelf niet altijd meer even duidelijk waar de grenzen van het comedyfatsoen liggen.»

HUMO Vroeger vond ik je humor harder.

ALBRECHT «Dat kan kloppen... Niet zo lang geleden had ik nog een stuk over Afrika, aids en hongersnood. De laatste keer dat ik dat gebracht heb, was eind 2019, toen ik zeven keer op rij in Ninove speelde. Zeven keer op rij kreeg ik applaus, en zeven keer op rij voelde ik mij er ongemakkelijk bij. Het was alsof de mop aan het publiek voorbijging, en dat ze gewoon juichten omdat er met Afrika kon worden gelachen: 'Zég het maar eens!' (*Denkt na*) Ik wil niet per se een boodschap verspreiden – het is comedy, geen TED-talk – maar ik wil ook niet per ongeluk idealen versterken waar ik totaal niet achter sta. Dus heb ik die sketch geschrapt. Punt.»

HEBZUCHT

ALBRECHT «Het is geen levensdoel, maar wie wil er nu geen sloten geld? Het is een grote

'Ik heb veel opmerkingen gekregen toen ik voor 'De Cooke & Verhulst Show' zozegzegd meedeed aan 'K2 zoekt K3'. Dat was *insane*. 'Je weet toch dat je te dik bent om een K3'tje te zijn?'

misvatting dat geld niet gelukkig maakt. Goed, er spelen nog andere factoren mee, maar in de weg zit 't nooit.»

HUMO Is het puur voor de artistieke waarde dat jij een vaste rol in 'De Cooke & Verhulst Show' hebt aanvaard?

ALBRECHT (*lacht luid*) «Ik doe mee aan 'De Cooke & Verhulst Show' omdat ik mij daar amuséér, niet omdat ik ervoor betaald word.»

HUMO Waaraan kun jij veel geld uitgeven?

ALBRECHT «Aan mijn planten. Er staan er hier misschien vijftig, en ze hebben allemaal een naam. Allemaal alliteraties, omdat dat rust brengt in mijn hoofd. Daar zie je bijvoorbeeld Helga Hazenpootvaren. Ginder Aretha Areca, Sandra Sanseveria en Vivian Vrouwentong.»

HUMO Achter je zie ik ook een platenkast staan. Wat zit er allemaal in?

ALBRECHT «Brihang en Billie Eilish. 'Mezzanine' van

Massive Attack. Moby en Angèle. In de kringloopwinkel heb ik onlangs een verzamelaar van 'Hollandse Hitpourri' gekocht, én een plaat met orgel- en panfluitgeluiden. Klinkt verschrikkelijk, niet om aan te horen! Ik heb ze gisteren nog opgezet.»

HUMO Wat was je laatste grote uitgave?

ALBRECHT «150 euro voor een zwembadabonnement. Tijdens de vorige lockdown ging ik bijna dagelijks zwemmen, maar 4,5 euro per dag vond ik op den duur toch wat veel. Waarop mijn vader: 'Amelie, je weet toch dat een Duvel op café óók 4,5 euro kost?' Hij had een punt: met een zwembad ben je wel even bezig, terwijl ik zo'n Duvel betrekkelijk gauw soldaat maak.»

AFGUNST

ALBRECHT «Ik ben totaal geen jaloers lief, ook al is het lang geleden dat ik nog eens een partner had. Ik heb eens een lief gehad dat geregeld afsprak met een ander meisje. Pas na vier maanden had ik dat door. Ik weet zelfs niet of 't een affaire was: ik wilde er het fijne niet van weten.

»Vroeger was ik weleens jaloers, en dan specifiek op mensen die deden wat ze gráág deden, die hun draai

«**Ik moet me vaak inhouden om niet te lachen tijdens de seks, vooral bij mensen die ik niet goed ken**»

'Ik ga op een podium staan omdat ik denk dat ik iets te vertellen heb dat andere mensen tijd en geld mag kosten. Dat is toch hoogmoed? Ik haat het als performers zeggen dat ze de aandacht niet willen. Bullcrap!'

gevonden hadden en ongecompliceerd plezier uit het leven haalden. Wat deed ik toen? Ik stond aan de band, eerst in een chocolade- en dan in een papierfabriek. Vooral die chocoladefabriek was verschrikkelijk: als ik vandaag de dag gesmolten chocolade ruik, moet ik nog altijd kokhalzen. Ook ontgoochelend: er liep niet één Oempa-Loempa rond. Alleszins: ik vond mijn leven niet tof en dus heb ik er iets aan gedaan. Eerst ging ik bij de post werken, daarna waagde ik mijn kans in de comedy. Ik blijf het zot vinden dat dat gelukt is.»

HUMO Welke mop had je graag zelf willen bedenken?

ALBRECHT «Er is er één van de geweldige Soe Nsuki, over de gesprekken die zij tegenwoordig heeft met haar vriendinnen, nu die allemaal kinderen hebben. Zij sluit haar observaties af met volgend goudklompje: 'Vooral de zin 'en toen piste hij in

mijn gezicht' heeft een heel andere betekenis gekregen.' Zalige grap, ik wilde dat ik ze had bedacht.»

ONKUISHEID

ALBRECHT «Onkuisheid, *schmonkuisheid!* Wat moet je weten?»

HUMO Ik wil verhalen horen: wat zijn de meest memorabele oneliners of ontmoetingen die jij in je Tinder-carrière bij elkaar hebt gewipet, voor je van de app werd gegooid?

ALBRECHT «Ah, er is nieuws: ik zit namelijk weer op Tinder! (Albrecht werd geblokkeerd omdat ze met haar 16.000 matches de gebruiksregels had geschonden, red.) Met het telefoonnummer van een kameraad en het e-mailadres van mijn hond.»

HUMO Op Instagram hou je de foutste Tinder-gesprekken bij.

ALBRECHT «Het eerste berichtje dat ik hier zie staan, is: 'Hey, neuken?' Ze hebben mij ook al een keer of dertig

gevraagd of ik hou van kletsen op mijn achterwerk. En dan zijn er nog de klojo's die alle verbeelding tarten. Ik citeer: 'Dendermonde is te ver om een *assenbak* te poepen. Volg een vrouwhervormingscursus en ge moogt mijn piet eens afzuigen.' Of nog: 'Ik drink veel, heb losse handjes, maar kan wel likken als Lassie.' Ik lach nu, maar dat is toch afschuwelijk?

»Maar weet je wat de vreemdste berichten zijn die ik in al die jaren Tinder méérmaals heb gekregen? Kurkdroog: een geldbedrag met een vraagteken achter.

»Gelukkig vind ik het prima om single te zijn. Ik ben nu al drie jaar vrijgezel: de tijd vliegt als je je amuseert!»

HUMO Is seks belangrijk?

ALBRECHT «Natuurlijk. Alleen kon er in de lockdown niet veel.»

HUMO Had je niet getweet dat jouw knuffelcontact ook jouw fuckbuddy was?

ALBRECHT «Oké, ja (*lacht*). Maar tegen het einde van de lockdown was ik dat beu. Altijd hetzelfde is oké, als 't tenminste je lief is. Maar de houdbaarheidsdatum van een *fuckbuddy* is beperkt. Gelukkig mag er ondertussen al een tijdje opnieuw geknuffeld worden.»

HUMO Wat vinden je ouders van je openhartigheid?

ALBRECHT «Als ze zeggen dat ze een interview hebben gelezen, gaan er meteen alarmbellen af in mijn hoofd. Maar ze fietsen gelukkig vrolijk om de gevoeligste thema's heen (*lachje*).»

HUMO Kon jij als tiener met intieme vragen bij hen terecht?

ALBRECHT «Dat wel. Ik weet nog altijd waar ik stond toen ik aan mijn ma zei dat ik de pil wilde. 'Waarom?' vroeg ze. 'Waarom denk je?' antwoordde ik.

»De ontdekkingsfase vond ik heel plezierig. Mijn eerste kus, mijn eerste keer seks... Ik

snap de mensen niet goed die daarop terugkijken met *gêne*. Je had mij moeten zien: na mijn eerste kus was ik zo blij! Ik was 15 en ik had eindelijk *gemuild!*»

HUMO In Humo legde je grappige seks uit als: met je duim sperma op het voorhoofd van je bedpartner smeren en 'Simba!' roepen. Ooit mid-coïtus de slappe lach gekregen?

ALBRECHT «Geregeld, alleen ben ik meestal de enige. Ik moet mij vaak inhouden tijdens de seks, vooral bij mensen die ik niet goed ken (*lacht*). Ik heb vaak de indruk dat mannen geen idéé hebben hoe vrouwen denken. En dat levert steevast hilarische toestanden op. Neem nu de vraag: 'Waar heb je graag dat ik klaarkom?' Gewoon al het idéé dat die kerel oprecht gelooft dat ik in het diepst van mijn wezen niets liever wil dan zeggen: 'Oh please, op mijn gezicht!' In plaats van wat ik écht wil: 'In de zakdoek, tiens.'

»Voor de duidelijkheid: ik lach mijn sekspartners nooit uit. Maar het is gewoon moeilijk om volstrekt mezelf te zijn bij iemand die ik verder niet door en door ken. Dan kom ik raar over. Bij een eerste keer met iemand nieuw is een sarcastische opmerking in je blootte niet meteen de beste ijsbreker, heb ik gemerkt. Misschien ben ik dáárom nog single. Alleszins: net als alle andere dingen hoef je seks niet te serieus te nemen.»

HUMO Geloof jij na al die tijd nog in de eeuwige liefde?

ALBRECHT «Toch wel! Ik heb geen haast, maar fundamenteel geloof ik dat er iemand bestaat die mijn leven kan verrijken. Als ik dat niet zou geloven, dan zou het hier maar een triestige bedoening zijn, hè?»

HOOGMOED

HUMO Ben jij een fiere Dendermonenaar?

ALBRECHT «Toch wel! Ik ben oorspronkelijk van Malderen, ▶

De 7 Hoofdzonden: **Amelie Albrecht**

▶ maar mij krijgen ze hier echt niet meer weg.»

HUMO Heeft het Ros Beiaard een speciale betekenis voor jou?

ALBRECHT «De Ommegang, waarbij het Ros één keer om de tien jaar door de straten van Dendermonde mag galopperen, is heilig. Dan staat heel *Dondermonde* buiten, en dan blèten ze als het *pèrd* passeert. Ik durf niet te zeggen dat ik niet méé zou huilen, want eigenlijk ben ik een echte blètkous. Bij het minste: wanneer ik ruzie heb met iemand, of als er een dier doodgaat in een film. Dat zou je niet zeggen, hè? Het kan deugd doen, vind ik. Als ik mijn dagje niet heb, dan zet ik in de auto opzettelijk muziek op waarvan ik hoop dat die mij zal beroeren. Dan mag alles er even uit. En thuis ben ik weer op mijn gemak.»

HUMO Ben je ijdel?

ALBRECHT «Ik sta niet lang voor de spiegel. Ik heb *hoerenchance* met mijn haar: ik moet 't nooit krullen of stijlen, want na het drogen ligt het altijd goed. Of goed genôég.

»Weet je wanneer ik de meeste opmerkingen over mijn uiterlijk heb gekregen? Toen ik me in 'De Cooke & Verhulst Show' voezegd kandidaat stelde voor 'K2 zoekt K3'. Dat was *insane*. 'Weet je wel dat je te dik bent om een K3'tje te zijn?' Het grappige is dat ik verschrikkelijk slecht kan zingen: volgens mij heb ik geen noot juist gezongen. Maar daarover heb ik welgeteld nul opmerkingen gekregen. Nu, het is maar goed dat ik geen K3'tje zal worden. Dat ik geen vrolijk persoon ben, is een misvatting, maar laten we wel wezen: K3-vrolijk, dat ben ik nu ook weer niet.»

HUMO Moet je arrogant zijn om een grote mond te hebben?

ALBRECHT «Wie heeft er volgens jou een grote mond?»

HUMO Jij?

ALBRECHT «Ja, dat is waar, ik ben wel arrogant (*lacht*). Is iedereen die op een podium

gaat staan dat niet een béétje? Je gaat ervan uit dat je iets te vertellen hebt dat andere mensen tijd en geld mag kosten. Dat is hoogmoedig. Ik haat het als performers zeggen dat ze al die aandacht eigenlijk niet graag hebben. *Bullcrap!*»

HUMO Als ik een rondvraag doe bij je vrienden en familie, zouden zij je dan als arrogant omschrijven?

ALBRECHT «Ik denk het wel. Ik zeg altijd wat ik denk: dat zal mij ongetwijfeld een beetje arrogant maken.»

HUMO Wil dat ook zeggen dat jij sterk in je schoenen staat?

ALBRECHT «Ça va. Ik ga niet gebukt onder onzekerheid. Ik haal bevestiging uit de dingen die ik doe. Ik voel dat het goed is en dat ik er gelukkig mee ben. Of toch content.»

HUMO Wat is je grote ambitie?

ALBRECHT «Comfortabel leven van mijn vak. Financieel gezien heb ik nog altijd geen échte zekerheid.»

HUMO Dat is bescheiden.

ALBRECHT «Wat moet ik anders nog wensen? Plannen maken is voor volwassenen, en tot die diersoort reken ik mezelf nog niet. Toen ik naar hier verhuisd ben, heb ik met de verhuisdozen een fort gebouwd. Niet zo raar, zul je misschien zeggen. Maar dat fort heeft hier wel zés maanden gestaan.»

GULZIGHEID

HUMO Hoe gaat het stoppen met roken?

ALBRECHT «Tijdens de lockdown ben ik erin geslaagd om vijf maanden te stoppen, maar uit verveling ben ik er

« De houdbaarheidsdatum van een *fuckbuddy* is beperkt. Tegen het einde van de lockdown was ik dat helemaal beu »

'Ik heb één keer lachgas gebruikt. Dat heeft geen zotte indruk nagelaten, want ik ben van mezelf al heel grappig.'

toch weer mee begonnen. Een mens moet iéts doen, hè? Ken je de boeken van **Allen Carr**? Het zijn er twee: 'Stoppen met roken: snel, gemakkelijk en doeltreffend' en 'Stoppen met roken voor vrouwen: snel, voorgoed en zonder aan te komen'. Want dat is als vrouw je grootste zorg, natuurlijk: niet aankomen! *The joke's on him*: hij is uiteindelijk aan longkanker gestorven.

»Ik ben deze week toch maar opnieuw nicotinepleisters gaan halen. Ik ben het beu, ik wil ervan af. Maar ik ben bang dat ik eraan vasthang.»

HUMO Zoals aan Duvel?

ALBRECHT «Dat is een misverstand: ik ben níét verslaafd aan Duvel. Ik ben er hoogstens op verlekkerd. Thuis drink ik 't nooit, voor mij is het een echt cafèdrankje. In mijn zetel drink ik liever wijn of cava, en anders een pintje.»

HUMO Nog een hardnekkig gerucht: jij zou goed tegen de drank kunnen.

ALBRECHT «In die mate zelfs dat gewoon bier nog amper aankomt. Als ik bij het uitgaan niet te zat wil worden, drink ik tussen de Duvels een pintje. Kun je daar een (*schaamt zich*) bij plaatsen?»

HUMO Vind je 't leuk om dronken te zijn?

ALBRECHT «Eigenlijk niet. Onlangs heb ik een housewarming gegeven: het is jaren geleden dat ik nog eens zó zat was. Ik begin dan stevig te dansen. En te lullen tegen iedereen. Maar dat kan omslaan. Dan is de gezelligheid weg en ben ik opeens ambe- tant. Het kan alle kanten op. Telkens wanneer ik een Duvel naar binnen giet, houden mijn vrienden de adem in: 'Welke Amelie zullen we nú krijgen?'

»Raar genoeg proberen jongens mij vaak te versieren met alcoholgerelateerde onliners. Dat snap ik niet: is het een *turn-on* als een griet je onder tafel kan drinken? 'Ha die Amelie, gaan we dit weekend een stuk in ons kloten zuipen?'

Jongens, voor eens en voor altijd: dat is níét de manier waarop het romantische meis- je in mij, dat nochtans niet al te fel ontwikkeld is, het hof wil worden gemaakt. Wat zién ze ook in wat ze blijkbaar in mij vermoeden: een griet die elke ochtend halfdronken uit de zetel rolt en, aan haar gat krabbend, een boer laat?»

HUMO Mag het soms eens iets anders zijn dan een Duveltje: een spuit heroïne?

ALBRECHT «Ik heb nog nooit van m'n leven drugs gebruikt. Oké, een joint. En één keer wat lachgas. Dat heeft niet zo'n zotte indruk nagelaten, want ik ben van mezelf al heel grappig.

»Ik blijf drugs toch iets... gevaarlijks vinden. Mensen die voor legalisering zijn, begrijp ik niet zo goed. Van wat gedroogde peterselie zul je nu wel niet doodvallen, maar als je wiet legaliseert, waar- om dan niet meteen coke en weet-ik-wat-nog-allemaal? Voor mij hoeft 't niet. Zeker van coke schrik ik soms. Ik kom weleens in kringen waar ik weet dat ik de enige ben die nog nooit gesnoven heeft. En dan valt telkens op dat 'drugs- mensen' vaak pretentieuze lui

zijn. Dan kijken ze je begripvol aan en zeggen ze: 'Je moet er niet aan beginnen, kind. Maar geen zorgen, ik zal jou nooit iets geven.' Gelukkig heb ik geen drugs nodig om mij supe- rieur te voelen (*lacht*).»

HUMO Hoe gulzig ben jij op filosofisch gebied? Zul jij pas rusten als jij deze aardbol, en wat ie te bieden heeft, helemaal verkend hebt?

ALBRECHT «Wel integendeel: ik ga nooit alles weten, nooit alles gezien hebben, nooit alles ervaren hebben... en daar heb ik op een fundamenteel niveau vrede mee. Er is te véél om in geïnteresseerd te zijn, en dat vind ik uitputtend. Als je een gigantisch lege parking oprijdt, weet je toch ook niet welk plekje te kiezen? (*lacht*)

»Het leven heeft veel zij- sprongen, maar je kunt telkens maar één weg kiezen. Je zult nooit weten hoe je het er op dat ander pad vanaf had gebracht. Stel dat ik geen kin- deren krijg, dan zal ik nooit weten hoe mijn leven er mét kinderen zou uitzien. En andersom. Het is het één of het ander. De kunst bestaat erin vrede te nemen met het paadje waarop jij je toevallig bevindt. Dat kan ik tegenwoordig. Ik ben content.»

HUMO Wil je nog veel verwe- zenlijkt hebben voor je op je sterfbed ligt?

ALBRECHT «Als ik op mijn sterfbed lig, wil ik gewoon dood, jong (*lacht*). Dan ben ik niet meer bezig met die bun- geejump die ik al dan niet heb gedaan dertig jaar geleden. Ik ben heel ongeduldig. Ik zie mij al op mijn horloge tikken: 'Dat duurt hier zo lang, jon- gens? Ik ben kla-áár!'''

Humo presenteert 'Zwaar leven', de theatertour van Amelie Albrecht vanaf 8 oktober. Alle speeldata: ameliealbrecht.be

Ontdek als eerste wie de opvolger wordt van Amelie Albrecht in Humo's Comedy Cup. Voorrondes vanaf 8 oktober, alle info en data: humo.be/comedycup

Het venijn in de krulstaart: 'We behandelen varkens verkeerd'

Het wordt tijd om varkens eens in de ogen te kijken, dacht Kristoffer Hatteland Endresen op een dag, prikkend in zijn supermarktkarbonaadje. 'Terwijl ik ze geregeld op mijn bord had liggen,' zegt de Noorse historicus, 'wist ik niet hoe die dieren leven, wat in ze om- gaat, wat hun geschiedenis is. Ik had ze zelfs nog nooit van dichtbij gezien.' Hij meldde zich aan bij een varkensboerde- rij, liep en werkte er een tijd- lang mee, en verdiepte zich na gedane arbeid in de biologi- sche, archeologische, filoso- fische en medische literatuur over krulstaarten. Het resul- taat is een dik boekwerk – 'Het varken' – en dit interview.

– **Hoe was het om voor het eerst een varkensstal binnen te lopen?**

KRISTOFFER HATTELAND ENDRESEN «Het was... intens. Door de extreme geur, door het lawaai, maar ook door het enorme aan- tal varkens. Noorwegen gaat er prat op dat we de strengste re- gels ter wereld hebben als het om dierenwelzijn gaat, maar ze zaten echt opeengepakt. Ik merkte dat ik daardoor geïrri- teerd raakte, dat ik het moeilijk vond om ze als levende wezens te beschouwen. Telkens als ik dichtbij probeerde te komen en ze probeerde te aaien, vlucht- ten ze weg. En dat is natuurlijk het hele probleem, hè? Varkens zijn geprogrammeerd om eten te vinden in het wild, hun instinct is gericht op seksualiteit. Ze zijn slim, ze kunnen heel sociaal zijn, je kunt ze zelfs als huisdier hou- den. Het hangt er gewoon van af hoe je ze behandelt. Voor een le- ven op een betonvloer, omringd

door muren en stalen buizen, zijn ze in elk geval niet gemaakt. Blij- ve varkens heb ik niet gezien. Het is echt een treurige industrie.»

– **Toch hebt u die industrie grotendeels uit uw boek gelaten. Waarom?**

ENDRESEN «Ik wilde niet polarise- ren, want daarmee wek je alleen maar boosheid op. Ik wilde het verhaal van het varken van aller- lei kanten vertellen en zo bijdra- gen aan een dialoog. Bovendien: de boer bij wie ik gewerkt heb, is gewoon een goeie vent die doet wat het systeem van hem ver- wacht. Hij is niet de *bad guy*.»

– **Wat moet er veranderen?**

ENDRESEN «Drie dingen. Over- heden moeten strengere regels stellen, zodat varkens in een na- tuurlijker omgeving opgroeien. Twee: er moeten meer inspecties komen om de varkensindustrie kort te houden. Dat is geen nor- male industrie. Ze is gebaseerd op het grootbrengen van wezens die pijn kunnen voelen, en emo- ties. Als je die behandelt als een gebruiksvoorwerp, ben je mo- reel verkeerd bezig. De industrie moet dat zelf ook beseffen, maar zoals gezegd: als je dag in dag uit in varkensstallen rondloopt, word je immuun voor zulke gedachten. Daarom zullen de grote veran- deringen niet van de sector zelf komen. En drie: maak het vlees duurder, waardoor mensen er minder van gaan eten.»

– **Eet je het zelf nog?**

ENDRESEN «Veel minder dan vroeger en zoveel mogelijk biolo- gisch. Als ik in mijn oude tempo was doorgedaan, zou ik in mijn leven misschien wel dertig hele varkens opeten. Dat is veel vlees, en dat zijn véél varkenslevens.» **(cvm)**